

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 29 kwietnia 1933 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o odprawach dla pracowników nieetatowych przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“, zwolnionych ze służby.

Na podstawie § 136 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 86, poz. 736) postanawia się co następuje:

§ 1. Pracownik nieetatowy zwolniony ze służby, który na podstawie obowiązujących przepisów emerytalnych nie ma prawa ani do zaopatrzenia emerytalnego ani też do odprawy, otrzymuje na żądanie jednorazową odprawę w wysokości miesięcznego,

pobieranego przed zwolnieniem ze służby wynagrodzenia, w wymiarze dla samotnego, za każdy pełny rok służby w charakterze pracownika kolejowego, zaliczalnej według postanowień § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 86, poz. 736) nie więcej jednak, niż trzymiesięczne wynagrodzenie.

§ 2. Pracownicy nieetatowi, zatrudnieni na obszarach województw: poznańskiego, pomorskiego i śląskiego oraz na obszarze W. M. Gdańska, którzy na podstawie przepisów tamże obowiązujących, podlegają ustawowemu obowiązkowi ubezpieczenia na starość, na wypadek niezdolności do zarobkowania i śmierci, mają prawo do jednorazowej odprawy w wysokości miesięcznego wynagrodzenia, w wymiarze dla samotnych za każdy pełny rok służby w charakterze pracownika nieetatowego, najwyżej jednak w wysokości 6-miesięcznego wynagrodzenia, o ile na podstawie § 1 niniejszego rozporządzenia nie przysługuje im odprawa w wyższym wymiarze.

Prawo do odprawy mają pracownicy ci tylko w przypadkach, w których Zarząd Instytucji Ubezpieczeniowej odmówił im przyznania świadczeń emerytalnych nie na skutek ich winy.

§ 3. Jako wynagrodzenie, stanowiące podstawę wymiaru odprawy, przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu, uważa się sumę ostatniej płacy dziennej, pomnożoną przez obowiązkową miesięczną ilość dni roboczych, łącznie z dodatkami, wypłacanymi na obszarze Rzeczypospolitej wszystkim dziennie płatnym pracownikom przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”, w wymiarze dla samotnych, od której oblicza się opłatę emerytalną w myśl § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1932 r. o zaopatrzeniu emerytalnem pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” i o zaopatrzeniu pozostałych po tych pracownikach wdów i sierot oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 577).

§ 4. Pracownikowi nieetatowemu, z którym rozwiązano stosunek służbowy na podstawie orzeczenia dyscyplinarnego, opiewającego na przyznanie tylko części odprawy, służy prawo do jej części, stosownie do brzmienia orzeczenia dyscyplinarnego.

§ 5. Pracownik nieetatowy ma prawo do odprawy, określonej w niniejszym rozporządzeniu w przypadkach zwolnienia ze służby na podstawie postanowień §§ 129, 130 p. 3, 133, 134 i 139 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa: „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 86, poz. 736).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 sierpnia 1932 r.

Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*